

כ"ה סיון ה'תשע"ח 8.6.18

מגזין מס' 480

ערב שבת פרשת שלח/מברכים חודש תמוז

קשר-שבועי מאת הרב יאיר כלב

החייב כספניא

יוקר הזמן - 'כל רגע הוא נצח'

בעולם הזה, כרוכה הזדהותו של האדם תמיד במאמץ גופני ונפשי. כשם ש"קשה" לו לאדם לעורר עצמו לשאוף למטרות חיוביות ולהתייגע על מימושן, כך ממש "קשים" עליו ללא נשוא חיי בטלה ושיעמום חסרי כיוון.

ומכיון שבחיי האדם אין מצב של ריק ללא קושי, הרי לא נותרה בפניו אלא הבחירה בין קושי 'בונה' לקושי 'הרסני'...

והחשבון הוא פשוט: אם בפרק זמן כלשהו בחרתי ב"סבל" הכרוך בקושי 'בונה', הרי אף שסבלתי - מכל מקום, בינתיים פעלתי משהו חיובי בעולם. ובאם לאו, כיון שאין מצב ללא קושי, הרי (נוסף לזה שבזכותי זמן יקר, גם) סבלתי לחינם קושי ללא תכלית...

פקיחת עיני האדם המשכיל לראות את העילוי או הירידה הנולדים מבחירתו, נוסכת בו כוחות להתיר את כבלי הרמייה העצמית (שבמשיכת הלב הטבעית ל"צעצועים"...) לטובת יציאתו לחירות.

לוח שיסורים

"לא רק קביעות בזמן אלא גם קביעות בנפש..." (אדמו"ר הזקן) - היינו שיש לקבוע עתים ללימוד התורה, ליצור 'דופק לימודי' קבוע, ביום ובשעה, עד אשר יגלה האדם כי, לאמיתו של דבר, התורה היא לחם חוקו ומזון הנפש...

שימו לב: שיעור חדש ברמת גן בימי שני - פרטים בעמוד האחרון

בימים האלה מקיים הרב כלב שיעור שבועי קבוע מידי יום חמישי בשעה 21:30 במושב חמד שבמרכז הארץ. השיעור משודר בזמן אמת בשידור חי באינטרנט, באתרנו: www.tanyaor.com.

הכניסה לישוב חמד בכביש (מס' 412) המוביל מבית דגן לאור יהודה, בכניסה למושב נוסעים ישר עד הכיכר, בכיכר שמאלה לרח' הזית - לקראת סוף הרחוב, לפני הכיכר הבאה - הזית 83 מצד שמאל. חניה בשפע מאחורי בית הכנסת שבהמשך שביל הכניסה לחצר. התכנסות כיבוד ושתייה קלה מ-20:45. לפרטים נוספים: שי גרציק 052-4-446-144.

לחיות עם הזמן... (אדמו"ר הזקן) - היינו שבכל זמן זמן מתרחשת פתיחת שער רוחני, דרכו

יורדים לעולם הזה אור ושפע מיוחדים, אשר יש להכין כלים כדי לקלוט 'גשמי ברכה' אלה ולתרגמם למעשים עד אשר תואר, באופן ממשי, סביבתנו המיידית בגוון המסוים של נתינת הכח הטמונה באותו זמן.

שבת מברכים חודש תמוז

בשבת שלפני ראש חודש, מודיעים בבית הכנסת ברוב עם אודות היום, השעה והרגע המדויק בו חל מולד הלבנה ובאיזה יום יחול ראש החודש. בשבת זו, פרשת 'שלח', מכריזים: המולד יהיה באור ליום חמישי, שעה 6 לפנות בוקר, 5 דקות ו-7 חלקים. ראש חודש תמוז ביום רביעי וביום חמישי הבא עלינו לטובה. לאחר מכן, בעומדו עם ספר התורה בידיו, מברך שליח הציבור את נוסח ברכת החודש, ומייחל עם הציבור כולו שהחודש הבא עלינו לטובה יהיה מבורך בגשמיות וברוחניות.

כתוב בפתק: על כמה יהודים פעלת שישתדלו לומר את כל התהילים בשבת מברכים?"
מתברכים כל הימים

כידוע, מן השבת, יום המנוחה וההתעלות, מתברכים כל ימות השבוע - הן הימים שלפניה והן אלה שלאחריה. הימים שקודם השבת הינם ימי הכנה לשבת, ועל הימים שלאחריה נמשכת השראתה. אמנם בשבת זו, בה מברכים החודש, נוספת מעלה יתירה - ממנה מתברך ראש החודש (הכולל את כל ימות החודש הבאים עלינו לטובה), על מועדיו והימים המיוחדים שבו.

בשבת זו, לאחר תפילת שחרית נוהגים להתוועד, שבת אחים גם יחד, כדי להכין ולעורר עצמנו להכנס לימי החודש הבא בשמחה ובטוב לבב מתוך הוספה בעניני נר מצוה ותורה אור.

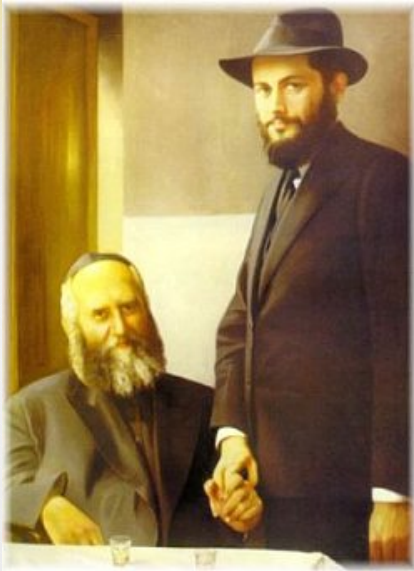
אמירת תהילים בציבור

בשבת זו, השכם בבוקר, מתקבצים בבית הכנסת לאמירת כל ספר תהילים בציבור. אחרי אמירת התהילים יאמר 'קדיש יתום' מי שהוריו אינם בין החיים. ואם יש אזכרה או אבל ('חיוב') - יאמרו קדיש אחר כל ספר, ויאמרו תחילה ה'יהי רצון' המיוחד שאחרי כל ספר וספר. אחרי כן נוהגים ללמוד מאמר חסידות שיהיה מובן לכל, ולאחר הלימוד מתפללים תפילת שחרית.

אודות אמירת תהילים בציבור בשבת מברכים אמר אדמו"ר הרי"צ: "דבר אמירת תהילים האמור, אינו שייך לאיזה נוסח... ומצד אהבת ישראל... עלינו להשתדל בכל מיני השתדלות, אשר יוקבע בכל הבתי כנסיות באיזה נוסח שיהיה".

והוסיף על כך הרבי מליובאוויטש, נשיא דורנו: "כשיבוא משיח, לא יידע שום 'קונצים' אלא ידרוש..."

חודש תמוז - החודש הרביעי למניין החודשים מיציאת מצרים (-שבחודש ניסן), והעשירי למניין חודשי השנה מבריאת העולם בראש השנה (-שבחודש תשרי). מזלו של החודש סרטן על שם מערכת כוכבים דמויית סרטן הנראית בשמים בחודש זה, ומשום התרבות סרטני המים בשל החום הכבד השורר בימים אלה.

הרבי מליובאוויטש עם חותנו הרבי הריי"ץ

כ"ח סיון

ביום כ"ח סיון תש"א (1941) ניצלו מציפורני הנאצים יימח שם - רבי מנחם מענדל שניאורסון (לימים הרבי מליובאוויטש, נשיא דורנו) ורעייתו, בהגיעם לחוף מבטחים בארצות הברית. מבצע ההצלה התנהל על ידי חותנו, אדמו"ר הריי"צ (הרב יוסף יצחק), שלא נח ולא שקט עד אשר עלה בידו לחלץ מאירופה הכבושה את מי שנועד להיות מנהיגה הרוחני הבא של יהדות העולם. מיום זה, המהווה נקודת תפנית במפעל הפצת היהדות בכלל ומעיינות החסידות 'חוצה' בפרט, החלה בדורנו תנופה אדירה בסדר גודל עולמי, שלא נראה כמותו בכל דברי ימי עמנו, בענין קירוב לב ישראל לאביהם שבשמים.

ימים ואירועים מיוחדים בחולש תמוז

להלן הימים המיוחדים שבחודש תמוז, אודות חלקם נרחיב את הדיבור לכשיהיו סמוכים יותר:

י"ב - י"ג תמוז - שחרורו הגמור ויציאתו לחופשי של אדמו"ר הריי"צ. בי"ב בתמוז תרפ"ז הודיעוהו כי בוטל עונש הגלות שהוטל עליו, ולמחרת, בי"ג תמוז, שחררוהו בפועל ויצא לחירות.

י"ז בתמוז - יום צום ותענית, בו מתענים ישראל מפני הצרות שאירעו בו, על מנת לעורר הלבבות לדרכי התשובה. מיום זה מתחילים ג' השבועות - ימי 'בין המיצרים', הנמשכים עד ליום בו חרב בית המקדש, בט' באב.

ג' תמוז - יום ההסתלקות (ההילולא) של כבוד קדושת אדמו"ר מנחם מענדל שניאורסון, הרבי מליובאוויטש, נשיא דורנו. יום הצלתו של אדמו"ר הריי"צ בשנת תרפ"ז (1927) מעונש המוות שריחף על ראשו "בעוון" הפצת היהדות ברוסיה. ביום זה בוטל פסק דינו למיתה והומר לעונש של שלוש שנות גלות. ביום זה העמיד יהושע בן נון את השמש והירח (שלא אספו אורם משך שלושים ושש שעות) כדי לסייע לישראל במלחמתם בגוים ככתוב: "שמש בגבעון - דום! וירח בעמק אילון!".

הסיפור השבועי

סיפור ולקחו

"הו!", הוארו פניו של רבי שמואל, "נשמח אם תואיל לזכות אותנו בסיפור מעשה על רבי משולם איגרא".

דייני בית הדין החליפו ביניהם מבטים תמהים. גם רבי שמחה זיסל התקשה להבין מה לדיני גיטין ולסיפורי צדיקים. אך חזקה עליו בקשתו של רבי שמואל, והוא ניסה להיזכר בסיפורים ששמע מרבו על רבו שלו.

בדקות הבאות פצח רבי שמחה זיסל ברצף של סיפורים, בעוד רבי שמואל מקשיב בדריכות והבעת התמוגגות על פניו. הזמן נקף, ומעבר לדלת נוצר תור ממתינים ארוך, עד שמש בית הדין נכנס והודיע על הקהל הממתין בחוץ.

"אם כן", הגיב רבי שמואל, "ניאלץ להמשיך את הדיון בשבוע הבא, ואשמח מאוד לשמוע עוד מעשיות על רבי משולם איגרא".

התמיהה בלב הנוכחים גברה שבעתיים. כולם הכירו את פיקחותו של רבי שמואל סלנט, אולם הפעם אפילו עמיתיו הדיינים התקשו לרדת לסוף דעתו.

כעבור שבוע חזר רבי שמחה זיסל לבית הדין, ושוב סיפר סיפורים לרוב. סיפור רדף סיפור, ובשלב כלשהו העיר רבי שמואל: "רבי שמחה זיסל, אנו רְוּיִים נחת מסיפורים יקרים אלה, אולם תמה אני עליך שאין אתה מספר את הסיפור האמיתי הנוגע לענייננו – הסיפור על ר' שמואל ביק".

פניו של רבי שמחה זיסל החווירו. פתאום קלט לאן רבי שמואל חותר. לא היתה לו ברירה אלא לספר את שאירע אחרי נישואיו של רבי משולם איגרא. בקול שפל סיפר על הבחור העילוי שנלקח לחתן על ידי ר' שמואל ביק, גביר העיר ברוד, אלא שאז התחוויר לו כי חתנו קדוש ופרוש

יהודי הדור פנים נכנס אל בית הדין של רבי שמואל סלנט בירושלים. "שלום עליכם, רבי שמחה זיסל!", קידם רבי שמואל את פניו בלבביות.

רבי שמחה זיסל זילמן היה תלמיד חכם, מחשובי העיר ירושלים. בואו הפתאומי לבית הדין, מלווה בבתו, שנישאה בעת האחרונה, ופניהם העגומות של השניים, העידו כי אירע דבר מה מדאיג.

"אני מבקש לסדר גט בעבורה", הטיל רבי שמחה זיסל את הפצצה.

"מה?!?", נדהם רבי שמואל סלנט. "אתה מבקש שבתך תתגרש מחתנך הצעיר, שהוא תלמיד חכם מופלג?".

רבי שמחה זיסל הנהן בראשו. אין חולק שחתנו, ולוולח, הוא אברך נדיר וכליל המעלות. בכל העיר דיברו על החתונה הגדולה, שבה השתתפו גדולי ירושלים. ידעו לספר שהוא גאון וירא שמים מופלג, עניו ופיקח, שאין בעולמו אלא ארבע אמות של עבודת הבורא.

"זו בדיוק הסיבה", נאנח חמיו. "הוא באמת אברך קדוש, מלאך ממש, אבל אני זקוק לחתן עם שתי רגליים על הקרקע".

רבי שמואל החליט לדחות את הדיון בחודש ימים. אולי ישנו האיש ובתו את דעתם. אלא שבחלוף החודש שבו השניים לבית הדין ועמדו על דרישתם.

"אמור נא לי", פנה רבי שמואל אל אבי האשה, "באיזו ישיבה למדת בצעירותך? מי היה ראש הישיבה?".

תמה רבי שמחה זיסל לפשר השאלה, אך שמח להיזכר בימי בחרותו, כשחבש את ספסלי ישיבתו של רבי יעקב צבי קנר. "שמעתי ממנו סיפורים רבים על רבו שלו, רבי משולם איגרא מטיסמניץ".

"שמע נא", אמר רבי ישעיה בהתרגשות. "עברתי על מאות תשובות בעניין הגט, ואף אחת מהן אינה מגיעה לעומקה של התשובה שלו. אין ספק שהוא חד בדרא!".
למשמע הדברים צנח ר' שמואל והתעלף. כשהתאושש לא ידע את נפשו. "רבי, זה היה חתני ולחצתי על בתי להתגרש ממנו", התודה חלושות.
"עכשיו אני מבין למה התעלפת", הפטיר הגאון. "לא התעלפות אחת בלבד ראויה כאן, אלא התעלפויות רבות".

השתתק רבי שמחה זיסל. גם רבי שמואל סלנט שתק. הוא רק הפנה מבט נוקב לעבר רבי שמחה זיסל. זה פרץ בבכי. המסר חלחל לתודעתו. גם בתו הצטרפה אליו בדמעות חרטה. "בקשת הגט בטלה ומבוטלת", אמרו, "אנו מבטיחים לנהוג בחתן בכבוד הראוי לתלמיד חכם שכמותו".

(על-פי 'ירושלים של מעלה')

(מתוך העלון השבועי **שיחת השבוע**)

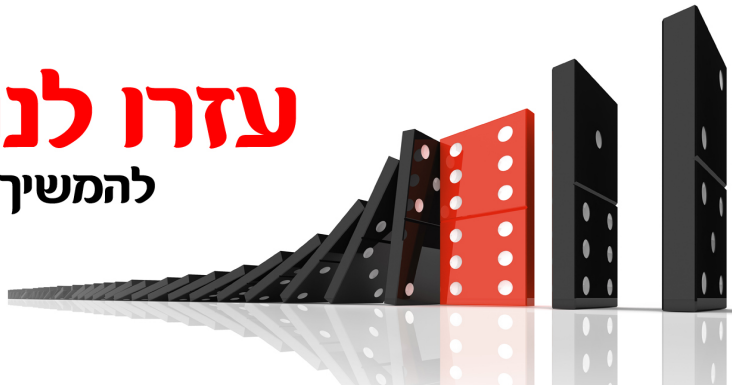
מהוויות העולם. בתוך זמן קצר רעשה העיר למשמע הידיעה על גירושיו של העילוי מבת הגביר.

באותה תקופה סער העולם התורני סביב פרשת 'הגט הידוע'. גאוני הדור מכל העולם היו מעורבים בסוגיה הסבוכה, בשאלת כשרותו של גט. הללו העמידו בראשם את רבי ישעיה פיק מברסלאו, שיהיה המכריע בענין, ושלחו אליו את חוות דעתם. בין התשובות צד את עיניו במיוחד מכתב של תלמיד חכם אלמוני, משולם איגרא שמו. רבי ישעיה התפעל מגאונותו של הכותב ומכושר הניתוח וההעמקה הנדיר שלו.

"מוכרח אני לתהות על קנקנו של הגאון הזה", ציין לעצמו. בדיוק באותו זמן נכנס אליו לא אחר מר' שמואל ביק. "טוב שבאת", קידמו רבי ישעיה בשמחה, "האם אתה מכיר יהודי מהעיר ברוד ושמו משולם איגרא? מה טיבו?".

"זה תלמיד חכם צעיר", השיב ר' שמואל המופתע. "צעיר אתה אומר?! האומנם?!", תהה רבי ישעיה. "מדוע רבנו משתומם? אכן, אברך צעיר הוא", השיב ר' שמואל.

עזרו לנו, להמשיך בעשייה!

טל' 052-5675770

פרוייקט העלאת ספר ה"תניא" לרשת היוטיוב כרך בהוצאות גדולות, להפצת המעיינות ולמען זיכוי הרבים.
והזרה "היוג - חזקוה וטחמה רהזדה" ערוה עה הוזרה ועלר!

"זאת התורה אדם" (במדבר יט', ד)

כשם שבאדם ישנם גוף ונשמה, כך גם בתורת ישראל ישנם גוף התורה (פשט הכתוב- 'נגלה') ונשמת התורה (פנימיותה, סודותיה ורזיה- 'נסתר'). במדור זה מובא פרוט נושאי הפרשה על פי 'נגלה', ובמדור שלאחריו יובא ביאורה של נקודה או של מספר נקודות מן הפרשה על פי פנימיות התורה.

נקודות עיקריות בפרשת שלח

שילוח המרגלים

משה רבנו ממנה את שניים עשר נשיאי השבטים לצאת לתור את ארץ כנען טרם כיבושה על ידי בני ישראל. הוא מצוה עליהם לבחון את איכותה וטיבה של הארץ המובטחת ואת חוזקם של העמים היושבים בה.

המרגלים מוציאים דיבת הארץ רעה

המרגלים תרים את הארץ במשך ארבעים יום, וחוזרים כשבידיהם פירות ענק המעידים על טיב הארץ. הם מספרים אמנם כי הארץ "זבת חלב ודבש", אך בפיהם גם דברים קשים על עוצמת העמים היושבים בארץ באמרם כי הארץ 'אוכלת יושביה'. מסקנת המרגלים (מלבד כלב ויהושע) היא: "לא נוכל לעלות אל העם, כי חזק הוא ממנו". כלב בן יפונה הוא היחיד מבין המרגלים המכריז בקול צלול כי בכח בני ישראל לנצח את יושבי הארץ ולכבשה. גם יהושע מצטרף אליו, אך המרגלים והמון העם אוטמים אזניהם משמוע.

בכי של חינוך ועונשו

העם מקבל את דברי המרגלים, ופורץ בסערת בכי של אכזבה ומרי. יהושע וכלב (בגיבוים של משה ואהרן) מנסים לשכנע את העם כי הארץ טובה וכי על ישראל לבטוח בה, אך המתלוננים בזעמם כמעט קמים עליהם לרוגמם באבנים. אלא שלפתע מופיע עמוד הענן באוהל מועד, והקב"ה משמיע באוזני משה דברים קשים אודות קטנות אמונת העם, ומציע להמיתם בדבר ולהוציא

תחתם ממשה עם חדש גדול ועצום. משה מתנגד נחרצות ופותח בתחנונים לפני ה' ומבקשו כי ייסלח לעם ישראל. בין דבריו הוא טוען כלפי שמים "ואמרו הגויים... מבלי יכולת ה' להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם, וישחטם במדבר". ה' מתרצה לתפילת משה באומרו "סלחתי כדברך", אך נשבע אשר גזירה היא מלפניו כי ימותו במדבר כל בני דור המרגלים (כל הגברים שבשעת 'בכיית החינם' כבר מלאו להם עשרים שנה). רק בניהם, אנשי הדור הבא, יזכו להכנס לארץ המובטחת, וגם זאת רק לאחר ארבעים שנות הנדודים שעוד נכוננו להם במדבר - שנת נדודים כנגד כל יום מארבעים ימי ריגול הארץ. באותה שעה נענשים המרגלים, פרט ליהושע בן נון וכלב בן יפונה, ומתים מיד במגיפה קשה.

חטא המעפילים לעלות אל ראש ההר

בני ישראל בוכים ומתאבלים על הגזירה. אך עד מהירה מתכחשים חלק מן העם לגזירה האמורה ביוצאם מיד בכיוון הארץ לכבשה, בניגוד להוראת משה שמזהירם לבל ימרו את פי ה'. בעוד הם מתעקשים להמשיך ולהתקדם לבדם, יוצאים כנגדם העמלקי והכנעני יושבי המקום ומכים בהם עד חורמה.

מצוות הארץ

על פי ציווי ה' מלמד משה את בני ישראל מצוות שיתחייבו בהן מיד עם כניסתם לארץ המובטחת:

שגגת הסנהדרין והיחיד – וכפרתם

באם טעו גדולי ישראל והורו לעם בשגגה על האסור כי מותר הוא, יהיה עליהם להקריב פר אחד לעולה ושעיר עיזים לחטאת לכפרת שגגתם ושגגת העם. השוגג בעבודת כוכבים יחוייב לכפר על שגגתו בהבאת קרבן עיזה בת שנתה. המזיד או המגדף (כלפי שמים) – חייב מיתה.

דין המקושש בשבת

בני ישראל מוצאים את 'אחד העם' מקושש עצים ביום השבת בניגוד לציווי התורה. אלא מכיון שעדיין לא פורש דינו של העובר על איסור זה, הרי שלפי שעה נעצר האיש במשמר עד אשר יפורש דינו. הקב"ה מצוה להמיתו בסקילה על ידי כל העדה מחוץ למחנה.

מצות ציצית – תזכורת לקיום מצוות ה'

ה' מצוה להטיל פתילים שזורים, הנקראים ציצית, בכל בגד שיש בו ארבע כנפות. בין פתילי הציצית פתיל אחד צבוע תכלת. הציצית תהיה לבני ישראל כמגן מפני העבירות בהזכירה להם תמיד אודות קיום מצוות ה', וקדושים יהיו בזה לה' המוציאם מארץ מצרים.

שיעורי המנחות והנסכים לכל קרבן וקרבן

כשיביאו למקדש קרבן מכל סוג – עולה או זבת, נדר או נדבה, מן הבקר או מן הצאן – יהיה עליהם להביא גם מנחות ונסכים בשיעור קבוע [התורה נוקטת במידות הנוהגות באותם ימים: מידת עשרון לחומרים יבשים (גרגרים, קמח, סולת וכדומה) ומידת הין לנוזלים].

לקרבן מן הכבשים: עשרון אחד סולת מעורב ברבע הין שמן למנחה. רבע הין יין לניסוך.

לקרבן איל: שני עשרונים סולת מעורבים בשליש הין שמן למנחה. שליש הין יין לניסוך.

לקרבן מן הבקר: שלושה עשרונים סולת מעורבים בחצי הין שמן למנחה. חצי הין יין לניסוך.

כאשר סוג הקרבן יחייב הבאת מספר בעלי חיים, שני כבשים, שבעה פרים וכד', יהיה על המביא להכפיל בהתאם גם את המנחות והנסכים. כמו כן, מורה התורה כי יש להשוות בין הגרים לבין העם בענין הבאת הקרבנות.

תרומת הפרשת חלה

כמו כן יהיה עליהם להפריש תרומה לה' הנקראת 'חלה' מכל ראשית עיסת בצק.

הקב"ה אוהב את הקטנים

נקודות בעיבוד קל מתוך שיחה של הרבי מליובאוויטש

רוב זמננו לעיסוקים חומריים, ואף הזמן המועט שייותר ללימוד התורה, יהיה שלא לשמה ויתפורר. מוטב להישאר במדבר, שבו ניתן ללמוד תורה כל היום, ללא כל מגע עם גשמיות העולם!

על כך ענה הקב"ה: "וטפכם אשר אמרתם לבז יהיה... והם יירשוה". אמנם דור המדבר הוא דור דעה, השקוע ברוחניות בלבד, אך לארץ ייכנסו דוקא ה'טף' בדעת, בני הדור הצעיר, שיתעסקו בענינים גשמיים ויאלצו לכפות את עצמם לקיים תורה ומצוות.

בזאת חפץ ה': בעבודת ה' מתוך קשיים והתמודדויות. היא יקרה לו יותר מעבודתם הרוחנית של בני דור המדבר.

לא הרמה קובעת

נוסף על הפירוש הרוחני, יש בזה, כמובן, הפירוש הפשוט, שטף הם הילדים. ועל פי האמור לעיל מובן, שיש מעלה יתרה דוקא בלימודם של הילדים. אף שרמת לימודם נמוכה יותר, בכל זאת חביב לימודם של הילדים בעיני הקב"ה מתורתם של המבוגרים.

כך מצאנו במדרש על הפסוק "ודגלו עלי אהבה", שיש לקרוא זאת: "ודילוגו עלי אהבה" – זה התינוק שמדלג וקופץ על גבי האזכרה (שמות הקודש). כי מאחר שדילוגם בא מתוך אהבה לקב"ה ולתורתו, הרי זה מעורר את אהבת הקב"ה אליהם.

בזכות הילדים ניתנה התורה לכל עם ישראל, וההלכה קובעת: "אין מבטלין תינוקות של בית רבן אפילו לבניין בית המקדש", כי לימודם גורם נחת רוח למעלה יותר מבניית בית המקדש! לימוד התורה של הקטנים מבטל את מזימות האויבים ומעורר רחמים על כל עם ישראל.

"וטפכם אשר אמרתם לבז יהיה' והביאתי אתם' וידעו את הארץ אשר מאסתם בה" (במדבר יד, לא)

העונש של הקב"ה על חטא המרגלים היה בבחינת "מידה כנגד מידה". הם הפחידו את בני ישראל עד שהללו צעקו על משה: "נשינו וטפנו יהיו לבז", והעונש היה שהם עצמם לא זכו להיכנס לארץ, ואילו "טפכם אשר אמרתם לבז יהיה... הם יירשוה" – דוקא ה'טף, הילדים, הם יירשו את הארץ.

הדגש הרב על ה'טף, הן בטענות העם והן בתשובת הקב"ה, ודאי שהוא נושא בו משמעות רחבה יותר. יש קשר מיוחד בין ה'טף לבין ירושת הארץ וביניהם לבין התפקיד שמוטל על עם ישראל בארץ ישראל.

מפורר יותר

חז"ל אומרים על תינוק שהוא "מפרר יותר ממה שאוכל". כלומר, התינוק מנצל רק חלק קטן מהמזון הניתן לו, שכן הרוב מתפורר ונופל על הארץ. על פי הגדרה זו נוכל להבין את ייחודו של ה'טף.

תינוק, במשמעות הרוחנית, רומז לאלה שהם קטנים בדעת. מזון, ברוחניות, רומז לתורה ולמצוות, שמזינות את נפש האדם. וכאן יש הענין שהתינוק מפרר יותר ממה שהוא אוכל: אצל הגדולים בדעת מושקעים רוב הכוחות בתורה ובמצוות, ואילו ה'טף' בדעת מבזבזים את כוחותיהם לדברים אחרים, וגם קיום המצוות שלהם מלא פניות צדדיות. מזונם הרוחני, התורה והמצוות, מתבזבז יותר משהוא נקלט בפנימיותם.

יתרון הקשיים

זו היתה טענת המרגלים: לשם מה להיכנס לארץ? הלא בכניסתנו שמה נהיה כמו 'טף' (בדעת); ניאלץ לבזבז את

חסידות על הפרשה שלח

שכן דוקא על ידי 'העלאה' אפשר לחדור גם אל המטה מטה ביותר.

(ליקוטי-שיחות, כרך ה, עמ' 90)

תכלית הכוונה – זיכוך הארציות טובה הארץ מאוד מאוד. אם חפץ בנו ה' והביא אותנו אל הארץ הזאת (יד-ז-ח)

המרגלים לא רצו לעזוב את המדבר משום ששם היו משוחררים מטרדות העולם והיו יכולים להתמסר ללימוד התורה, ואילו בארץ ישראל יצטרכו לעסוק בחרישה וזריעה. גישתם היתה כגישתם של רשב"י ובנו בצאתם מהמערה בפעם הראשונה (ברכות, לה): "אפשר אדם חורש כו', וזורע כו', תורה מה תהא עליה?". על כך ענו יהושע וכלב:

"טובה הארץ מאד מאד" – דוקא על ידי הכניסה לארץ וההתעסקות בעבודת הבירורים בקיום מצוות מעשיות, זוכים לגילוי אור נעלה, באופן של פעמיים "מאד".

"אם חפץ בנו ה'" – כך הוא חפצו ורצונו של הקב"ה, שבני ישראל ייכנסו לארץ ישראל, ויש לקיים ציווי זה בקבלת עול פשוטה, בלי שום טענה ומענה.

(מהתוועדות שבת-קודש פרשת שלח תשמ"ו)

השליחות להאיר את ה'חוץ' פרשת שלח

ההוראה משם פרשתנו:

"שלח" הוא מלשון שליחות. כלומר, שולחים את האדם מד' אמותיו אל מקום שחוץ ממנו, חוץ מד' אמותיו הרוחניות, כדי לעשות שם 'ארץ ישראל', כפתגמו הידוע של הרבי ה'צמח צדק': "עשה כאן (בחוץ לארץ) ארץ ישראל". הווי אומר: יש לצאת ל'מקום רחוק' מיהדות ומהתורה, ולהביא לשם נר מצוה ותורה אור.

(מהתוועדות שבת-קודש פרשת שלח ה'תשמ"ו)

מעלת עבודת התחתון בכוחות עצמו ויהס כלב את העם (יג,ל)

דוקא כלב, ולא יהושע, הצליח להשתיק את כל העם, כולל את המרגלים.

טעם הדבר: כלב ניצל מעצת המרגלים על ידי תפילתו שלו, היינו בדרך "העלאה מלמטה למעלה", ואילו יהושע ניצל על ידי תפילת משה, בדרך "המשכה מלמעלה למטה". משום כך דוקא כלב פעל את ההתבטלות וההתעלות של המטה ביותר (המרגלים),

בקרו אותנו באתר
 המחודש www.tanyaor.com
 וגם ביו-טיוב ובפייסבוק:
 בלוגים מצולמים וניגונים (באיכות HD)

סדר התנ"ך

עודה ראשונה לנפשו

תניא
 מודעות
 עצמית
 ביהדות

YouTube f

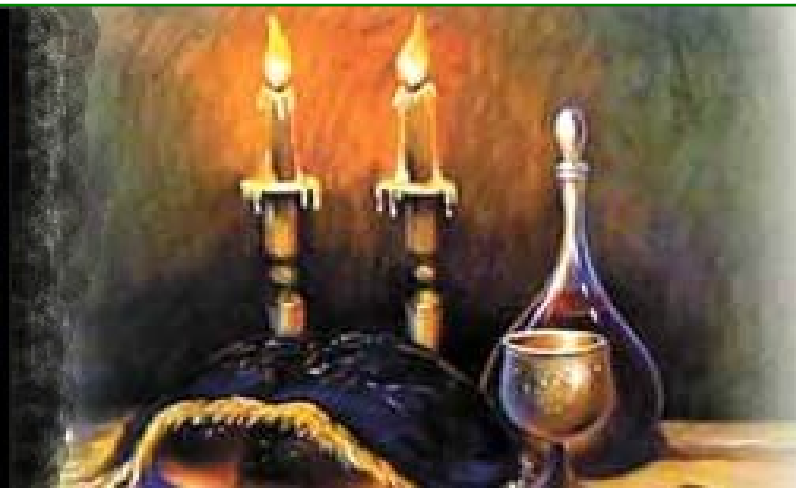
שבת שלום!!!

ליקוט, רעיונות, ועימוד: חי דמארי
 כתיבה, עריכה, והגהה: הרב יאיר כלב
 להערות, הארות, הצעות או תיקונים, אנא כתבו לנו
tanyaor4u@gmail.com

הרבי מליובאוויטש הנהיג ועודד שכל אשה ובת (מגיל רך
 ביותר ולפחות מגיל 3) תדלקנה נרות שבת וחג.

צאת השבת	כניסת השבת	עיר (שעון קיז)
20:26	19:08	י-ם
20:29	19:23	ת"א
20:30	19:16	חיפה
20:27	19:24	ב"ש

נהנתם? העבירו הלאה, לזכות עוד ועוד יהודים בהרחבת המודעות למקורותינו.

נא לשמור על קדושת הגיליון

תניא

תורת
הנפש
היהודית

המסע המופלא פנימה

סדנא עיונית ומעשית עם הרב

★ יאיר כלב ★

חברים ★ מוסיקה ★ נשמה

ביאליק 18 רמת גן	שק"ל	20:30
---------------------	------	-------

לגברים ונשים • כניסה: 35 ש"ח

